

blive hurtigt vedtagne. Jeg vilde ønske, at jeg maatte tage feil, og at det ærede Medlem maatte faae Ret. — Jeg veed ikke, om jeg forstod det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i den Bemærkning, han gjorde om, at Landsthinget ikke skulde have hastet med Tilendbringelsen af denne Sag. Dersom jeg har forstaaet denne Bemærkning ret, vil jeg kun erindre det hie Thing om, at den første Behandling af Forslaget i dette Thing fandt Sted den 8de Marts, men at dette Thing ikke gav Landsthinget Leilighed til at faae den første Behandling af Sagen førend den 3die Juli. Dersom der altsaa har været vist Mangel paa Lyft til hurtig at fremme Sagen, tror jeg ialtfald ikke, at Ansvarret kan lægges paa Landsthinget. Disse Tilbageblik paa Behandlingen af Sagen i forrige Samling, saaledes som de ere fremkomne baade fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), vilde jeg ønske, at man kunde undgaa; jeg vilde ønske, at Sagen maatte blive behandlet blot efter sin egen Bestaaffenhed, saaledes som den nu foreligger, og at der ikke maatte tillægges den nogen stor politisk Betydning, og at man heller ikke fra Thingets Side maatte betragte sig som bunden ved sine Udtalelser eller Afstemninger i forrige Samling, der, som jeg bemærkede før, efter min Opfattelse have fundet Sted under Forudsætninger, som nu ikke ere tilfiede. Efter at man i 3 Aar havde været ret enig baade om Kvantiteten og Rækkevidden af Dyrtidstillæget, saa fandt man i det 4de Aar, at Dyrtiden nu var saa væsentlig aftagen, at der ikke kunde være Anledning til at give det samme Dyrtidstillæg som tidligere, efter Manges Mening endog saa ikke Anledning til overhovedet at give Dyrtidstillæg; men af forskjellige Grunde, dels fordi Nogle fastholdt, at Dyrtiden var tilfiede i et vist Omfang, dels fordi Andre erkjendte, at Dyrtidstillæget var traadt for sent i Kraft, senere end Dyrtiden var indtraadt, og at man derfor kunde finde sig i at udrede et Dyrtidstillæg som en Slags Esterbetaling, enedes man, om end altsaa af forskjellige Grunde, om i det fjerde Aar at give Dyrtidstillæg af noget mindre Kvantitet, men af samme Rækkevidde. Saa kom Forhandlingen ifjor om Lønningsforandringerne, og da det viste sig, at de ikke vilde kunne føres tilende i den Samling, blev der indbragt et Forslag om et midlertidigt Lønningsstillæg, der jo fra et selvstændigt Lovforslag blev forandret til en Tillægsbevillingslov, men hvor baade Kvantitet og Rækkevidde blev yderligere nebsat, som jeg antager under Indtryk af, at Dyrtiden var forbi. Jeg mener altsaa, at nu, da vi forhandle Forslaget om Dyrtidstillæget paa en Tid, hvor Dyrtid fuldt er indtraadt igjen, maa Forslaget nødvendigvis behandles med dette for Die, og jeg vil kun gjentage, at jeg vilde meget beklage, om Behand-

lingen af Forslaget skulde foregaa under Hensyn til noget Udenforliggende, det være sig storpolitiske Hensyn eller Hensyn til, at man sæler sig bunden ved sine Udtalelser af Afstemninger fra forrige Aar. Med disse Ord anbefaler jeg, ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og flere ærede foregaaende Talere, Forslaget ikke blot til hurtig Fremme, men ogsaa til Thingets velvillige Behandling.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds har forlangt Ordet for tredie Gang. Dertil hører Thingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg anse Thingets Samtykke som meddelt uden Afstemning. (Ophold.) Det er altsaa meddelt.

Tauber: Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, som jeg ikke kan undlade at gjøre til den høitærede Minister. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister er berettiget til at lægge Skylden for, at Sagen ifjor ikke blev fremmet hurtigere, end den blev, paa Lønningsudvalget, thi en meget væsentlig Del af Skylden laa hos Regjeringen — hvad jeg allerede har berørt, og hvad ogsaa gjentagne Gange blev gjort gjældende i forrige Samling — nemlig paa Grund af den ufuldstændige Maade, hvorpaa Lovforslaget var blevet forelagt. Jeg skal ikke nu komme nærmere ind derpaa, men blot minde om, at Regjeringen af den Maade, hvorpaa Lønningsudvalget behandlede disse Sager i forrige Samling, ikke er berettiget til at slutte, at Lønningsudvalget ikke i denne Samling vil kunne komme hurtigere til Ende med dem, end den høitærede Minister synes at antage. Hvorvidt Lønningsudvalget nu vil komme hurtig til Ende med disse Sager, er jo Noget, hvorefter jeg, som jo ikke engang er Medlem af noget Lønningsudvalg, da et saadant jo ikke er nebsat endnu, og som jo i forrige Samling ikke hørte til Lønningsudvalgets Flertal, hvilket jeg rimeligvis heller ikke kommer til iaar, efter som jeg hører til et Mindretal i Thinget, selvfølgelig ikke er istand til at udtale mig. Jeg kan i saa Henseende kun have en Formodning, og Andet har jeg heller ikke udtalt, men hvad jeg har at sige, er, at der for mig ikke viser sig at være nogen Grund tilfiede for Lønningsudvalget til

Rettelser.

Sp. 349, L. 30 f. o.: „deraf havde“, læs: „deraf ikke havde“.